

NAGYPÁL ISTVÁN

Egyenetlen domborzat

*Paweł Althamer: Daniel, műanyagszobor
Koji Kamoji: Terrain, installáció*

azt mondtad a koporsó mellett állsz
a testem olyan akár az olvadt műanyag
keresztek lógnak a beleim között
mintha köveket dobnának a tengerbe

szemtelenül nézlek miközben újra
és újra a kezemet fogod már mindenki
elhallgatott de te ott állsz és sírsz
mintha minden fa fekete színű lenne

rajtam fehér öltöny és mosolygok
most elhalkulsz már csöndben állsz
soha nem lehetek már vízesés

olyan vagyok neked akár egy gyerek
folyton-folyvást hozzád beszélek
minden este elvékonyuló holdsarló az égen